

ДІЛО

Видавничі Спільнота „Діло“.

ВІДОМЛЕНІ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з 1. вересня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

На північний захід від Фокшані німецькі війська видерли непріятелі на ново боронене завіято становище на горі. Коло Гусатина і Тернополя відперто російські сторожі.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Вчера передпілуднем не було над Сочею більших боєвих дій. Пополудні дозгоріла нова битва на численних місцях між Тольмані і Віппак. На північ від Каль коло Мадоні Бітві відпівного сильні наступи непріятеля. Як попередніх днів також і вчера було Монте Сан Габрієль тереном завіятою боротьби. З півночі і з заходу настуриди на нашу хоробру залину наступаючи переважаючи значно що до числа. Точка важкої битви знаходилася на північній стіні гори. Наша піхота виєща понад всіх похіду відпівала аж приступи, виконуючи кілька разів протинаступи. В Горішні і в долині Віппак після нагальних атак їх огніми наступило кілька атак піхоти, які всі без відмінної відповіді. Наші відпівли атакові здобувши на північ від Горішні частини італійського розвивання в офіції і 140 жонірів їх бранців та до були 4 машини карабіни Тріест знову був під контролем непріятельських летунів. Епископська палата ущоджена.

ВІДОМЛЕНІ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 1 вересня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наслідника престола Руппрехта: У Фландрії в області пісків тревала дальше сильна боротьба отчесна. По обох боках Іпер крім боротьби на полях перед позиціями не було діяльності піхоти. В Артезії після спокійного днів підійшов огонь на просторі каналу Labasse аж до околиці на південний від Скарри.

Група війск німецького наступника престола: Коло хутора Нішебіс на Chemin des Dames застачували Французи величими силами. Початковий зиск непріятеля на вірізано протинаступом. За кілька днів ведено цілу ніч завзяту боротьбу. В наших руках остало трохи бранців. Наступи непріятеля на Зимовій Горі на південний від Corbeny не удалися, причому непріятель поніс втрати. Перед Верденом боротьба в день спочивала. Вечером знов піднеслася значно діяльність артилерії на кількох відтинках.

Група кн. Альбрехта: Підприняте баварськими пробосцями відцілів над каналом Рен-Марн виївні повелося. Крім кровавих втрат Французи втратили також бранців.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група кн. Леопольда: Над Дніпром, особливо коло Іллукшти, а далі коло Скорогра та Баранович була чорна місце неподалік боявість живітів як звичайно. На північ від залізничного шляху з Коня до Луцька переконані сінні стежі про добре діяне огні мінометів та артилерії в непріятельських ровах та привели завіти бранців. Коло Гусатина і Тернополя проганано по боротьбі з близькими російськими піділами.

Конець на стор. 2

Виходить щоденно рано
крім понеділків.РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів. Ринок 18, II. півн.

Код пошт. № 26.726.

Адреса тел. „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів
редакції не звертає

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	3-60 к.
четвертьрічно	10-
піврічно	20-
річно	40-
у Львові (без доставки):	
місячно	3-
четвертьрічно	9-
піврічно	18-
річно	36-

в Німеччині:

піврічно	20- к.
річно	40-

За зміну адреси
платити с 50 к.

Ціна обговорювання:

Стрічка пептітова, двошлагова 40, в наділіжній м., в оповісті № 40 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлені про відмінні заручини 156. Некрологів стрічка 1 К. Стандартизація окремою умовою.

Одна прямірна частка у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Начальний редактор: Д-р Ваціль Панайко.

Львів 1. вересня 1917.

Та частина промови російського президента міністрів на державному конгресі в Москві, яка відносилася до спраді поневолених народів російської держави, проголосеною методою правління нічим не ріжнила ся від царського режиму. Се тоєбіз вказаних в як найбільшим натиском. Правда, скільких управнень, яку обіцює російське тимчасове правительство поневоленим народам Росії, інша, ніж при царськім режимі, але якість відношення така сама.

Царське правительство стояло на тім, що пануючим народом у російській державі є народ російський, а інші „інородці“ мають вдоволяти ся тими управненнями, які їм визначать пануючий російський народ (в данім випадку в Іого імені царське правительство). — вдоволяти ся і бути відмінними, бо в противівів разі владе на них караюча рука пануючого російського народу.

Питано, чим ріжнить ся від того стано вища царського правительства заявка Керенського? Нічим! Російська демократія діє ім усе, що ім пообіцяла через тимчасове правительство та що їм ще скочуть призначити уставочні збори. Але там, де ся боротьба переступила межі всього допустимого, де вони скочили від використання наші трудноти до того, щобі спіснити сообідну волю Росії, та ми відмінно: руки прої!

Одже російська демократія (в данім випадку в Іого імені тепер тимчасове правительство, а спісія установчі збори, де вона буде мати результативну більшість, при помочі якої, вигравочі одні народи проти інших, може панувати як абсолютна більшість) і тільки вона має право відзначати межі управнень поневолених народів Росії. Вони тих народів не беруть ся в рабузі. Коли вони вдоволяти ся тим, що їм буде ласка в дати російська демократія, то добре. Коли ж вони захотять проявити свою волю і та їх воля мала би віти в розріз з волею російської демократії, значить, переступити — на думку російської демократії — межі всього допустимого*, таї Керенський гроант репресіямі.

Просто дивно, — щоби не сказати більше, що Керенський, виступаючи з такою заявкою, ще має лице жаліти ся, що поневолені народи переносять своє недовіре до царизму на тимчасове правительство. Чи се недовіре не є зовсім оправдане, коли тимчасове правительство зараз по обнятії влади заявило, що вважає своїм обов'язком зберегти цілість (як віншну, так і внутрішню) царської імперії, а тепер отсе заявляє, що горе тим, хто ту цілість хотів би нарушити?! Таким чином тимчасове правительство відношення до поневолених народів Росії проголосило себе стороною спадщини царизму, отже недиво, що досього сторожа ті народи не можуть мати довіри.

При тим, назіть з тим виміром управнень, які тимчасове правительство вважає допустимими, воно не слідить ся, і коли в чим уступає, то тільки під натиском. Чи мало би ми були хотіти ті заявки в українській справі, які вложило досі тимчасове правительство, якби не натиск Української Центральної Ради?

Як царське правительство на всі домагання реформ заявляло: „Найперше успокоене, а потім реформи“, — так і тимчасове правительство говорить: „Найперше має сконсолідувати ся „свобідна Росія“, очевидно, як держава російського народу, а потім вона дієте, що обіцяла, і те, що ще захоче, іншим народам.“

Так говорять, дійшовши до влади, політики, на яких пропорі відписано свободу всіх народів! Всіх, — тільки не тих, над якими вигідно російському народові панувати.

Коли Керенський і тов. хотіли мати до вірса поневолених народів, то не тою дорогою треба було здобувати їх довіру. Предтечі теперішнього революційного правительства, Баку ін., Георген ін., говорили інакше. Вони казали: „Як тільки владе царське правительство, розпадуться ті окови, якими сковані будуть разом усі народи Росії. Ми хотіли би остати з

ними далі в союзі. Але вони мають право відділити ся від нас, і коли захотять скористати в того права, нехай відділяють ся, ми не маємо права перешкоджати їм. Ми, Великорусси, досить сильні, щоб остати ся самими“.

Так говорили предтечі теперішнього тимчасового правительства і тільки та дорога останала для нього, коли воно спріді хотіло вони виснажити довіру поневолених царизмом народів, зробити їх союзниками російського народу. Та воно вибрало іншу дорогу. Найперше проголосило себе стороною цілості царської спадщини, а тепер отсе грозити репресіями, коли б поневолені народи, скинувши з себе кайдани російського царизму, не хотіли схилити голови під ярмо російської демократії.

І не тільки грозить, але переходить від слів до діл. В Фінляндії розіянані собіму вже розпочато еру репресій, а найновіша (що права, ще не провірена звістка) звітка говорить про репресії російського начального вожда сути проти України.

Та правительство Керенського забуває одно: ту основну ріжницю, яка лежить між ним і царським правительством. Царське правительство мало мину власті, укріплювані відомими, — а однаке і та власті упала. А тепер, коли в поневолених народів упали вікові кайдани, коли вони почали ся свободними, коли взяли свою долю в своїх руках, — неваже Керенський і Корнілов думають, що їм вдасться так легко здійснити те, чим вони грозять?

Заява Керенського на державному конгресі в Москві є проголошенем в Іїнні поневолених народів Росії в Іїнні російської демократії, — і війну Керенський може мати. Але чи її вислід буде корисний для російського народу і для цілості Росії, се д же сумнівне. Українська програма подавала для збереження цілості Росії далеко певнішу дорогу: федерація свободних народів. Коли ж російська демократія вибирає дорогу репресій, то хто знає, чи ся дорога не покажеться до рогою до повного розладу теперішньої Росії на її природні складові частини.

І тому і на погрози Керенського і на відь на проби перевести їх в діло можемо дивитися спокійно, як на проби оживити те, що за судження на смерть. Український народ прогляв у російській революції таку надавичайну живучість і силу, що зуміє насильту тимчасового правительства противісти оборону свого права на вільне існування.

У. П. Р. про іменовання проф. Горбачевського

„Neue Freie Presse“ з 31. серпня доносить: Нині відбулося засідання парламентарної комісії Української Парламентарної Резрезентації, на якім прийнято прихильно до відома іменовання проф. Горбачевського. До нового міністра вислано сердечну привітну депешу.

В покликання визначеного Україні до коронної ради бачить У. П. Р. признане українського народу в Австро-Угорії як рівноправного чинника волітичного. У. П. Р. сподіється ся, що по кліканс заступників поодиноких австро-Угорських народів до найвищої державної екзекутиви буде мати корисний вплив на розвиток трудових конституційних питань в напрямі національної автономії та на скріплене держави в нутрії вітчизни.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові. — число книжочок швидничої 4.000.

Жертвуйте на Волинські школи!

ЗВІДОМЛЕНС ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ

з 1. вересня.

Ночаток гл. стр. 1.

Група війск генерала маршала Максіміана. В горах на північний захід від Фохшані викинули німецькі війска Румунія з у верто бороненого горського становища. Коло Максіміана над долішним Серетом німецькі та болгарські пробої відішли впереди ся в російські становища, побороди залогу та вернулися великою скількістю бранців.

Фронт македонський: В луку Черни виступив італійський курінь коло Пральєва. Наши війски викинули неприятеля та забрали йому бранців. На Доброволи не відішли ся кілька сербських наступів. На захід від Варда розбили ся французькі наступів перед становищами Болгарів.

Рівноправність жінок у Росії.

ПЕТРОГРАД (ПТА). Правительство дозволило жінок до всіх гаваней державної служби.

Гр.-кат. єпископ для Луцка.

(Телеграма Українського Бюро в Відні)

Відень, 31. серпня 1917.

О. др. Боян, ректор гр.-кат. духовної семінарії у Львові, призначений на єпископа в Лушку.

Заприсяжене нових міністрів.

ВІДЕЛЬ. (Тб.) Цісар заприсягнув сьогодня новоіменованіх міністрів, а відтак приняв міністрів на спеціальнім посланню.

Посол Василько до міністра Горбачевського

ВІДЕЛЬ (Тб.) Одна з тутешніх кореспонденцій доносить: Президент союза українських послів в Буковині Микола Василько гністав до міністра Горбачевського з нагоди Іого іменовання таку телеграму: Союз'їв'їанські послів до державної ради та буковинського сейму з радісним вдоволенім приняв до відома покликані Вашої Експедиції до коронної ради. В тім, що особистість так стійких переконань, які в так високій мірі тішить ся неограниченою почестю українського народу, вступила до таємного кабінету, бачимо запоруку зміни системи, приміненою досі австрійськими правителствами до Українів, змін, які завдячуємо звідому рішеню монарха. Ваша Експедиція зволить побіч наших гратаулійців приняти також запевнене, що з довірем будемо попирати діяльність Вашої Експедиції.

3 останніх днів побуту митрополита Гр. Шептицького у Львові.

Дні 2. вересня 1914 р. був Львів уже евакуйований з адміністраційної влади. Надія, що австро-угорським військам удасться перед Львовом відступаючі російські війска, упала серед людності цікаво: — уті сподівали ся, що хвиля входу побудів непріятельських війск уже близька. У Львові настала атмосфера не до видерання. Особливо Українці очікували се хвили в хожом, знаючи добре, що їх жде.

Інша історія будинок жандармерії улицею Льва Сапіги, зустрів і о. Дзеровича, який просив іменем митрополита, щоб його знайомі не забувають про него в хвили, коли він почувастеся опущеним. Я скривав кроки на право і ліворю до митрополічії падали, де застав в сали принять значне число львівських Українців, які очевидно в хвили тривоги удали ся до свого пастыря; се же дуже вірюючи вразило, бо тоді кождий був занять власною особою та своїми найближчими. Ще більше візвував мене настій, який панував серед візбраних, я був він насикрів байдурій. Про причину цього надзвичайного явища довідав ся з зарах від Екса митрополита, який привів від команда Кольчеварія відомість, що місто не буде бомбардуване, а російські війська увійдуть у Львів мирно завтра, вівчуті ся 3. вересня. Ся відомість була тим підряднішою, що по усуненню

Д-р Кільман у цісаря.

ВІДЕЛЬ (Тб.) Цісар приняв сині на послання німецького секретаря державного дра Кільмана. Д-р Кільман, посол Берген, який прибув разом з державним секретарем до Відня, німецький амбасадор гр. Ведель, німецький повноважник військовий генерал Крамон дістали запрошене на сіндані у цісаря.

ВІДЕЛЬ. (Тб.) Д-р Кільман відіхав вечіром до Берліна.

Відповідь коаліції на ноту папи.

АМСТЕРДАМ (Тб.). Daily Tel. доносить з Медіолану під датою дня 30. с. м. Між правителствами коаліції панує цілковита згідність думки, що до відповіді на ноту папи. Відповідь та буде однаке доручена пізніше. Переїздом коаліції чекає відповідь до хвили по вороту кардинала Гаспаріго, секретаря папи. Відповідь буде доручена в Ватикані тоді самою деревою, якою папа доручив свою ноту коаліції.

Уявлене пацифіста.

ЛОНДОН. (Райтер.) Знаного пацифіста Едмунда Мореля увізнило за те, що старався перевезти брошюри до Стокгольму.

Американська головна кватира на новім місці

БЕРЛІН. (Тб.) "Petit Parisien" доносить: Урядово подано до відома, що більша частина відділів американської головної кватери удається на нове місце призначень.

Пожежа в Казані.

БЕРЛІН (Тб.). Париські дневники доносять з Петрограду про пожежу в Казані: Дня 27. серпня експліодував на земліничім дірці в Казані від а муницію. Величезна пожежа, яка почала в наслідок того вибуху, обнігла небавом головний магазин муниш. Наступив ряд сильних вибухів. Земля дрожала як в часі землетрусу. Богато будинків понесло шкоду. На місто падав дощ відломків гранатів та шрапнелів. Населені частини гарнізону втекли в поле. В місті тимчасом зачада товка грабити доми і склепи. Мусіло інтервентів відійти військо. Великий нафтогазовий везерватор, в якім було 2000 пудів нафти, вибух, спричинюючи дальші вибухи. Вечером було місто осло ене густим димом. На вулицях лежать забиті і ранені. Військовий генерал губернатор генерал Лянницький тяжко ранений. Пожежа щаліла в місті через 36 годин. Шкода не дастяє ся наразі оцінити.

поліції в місті могла наступити у Львові в кождій хвили анархія, дуже небезпека передовсім для Українців. По короткій балакамі із місцем спів участю вийшло нас кількох по заході сонця на балкон, відки оглядали Львів та гляділи в даль, чи не будуть де заміті надходячі відділи російських війск. Не побажали мічого — за те помітили ми над Львовом російські літаки, а не задовго потім почали експозиції кінніх в гори бомб і гранітів карабіновими куль. Була ще останка перепадка в околиці Львова передмії стояжі російських війск із задкою стережо устуваючою армії.

Пів години не заході соня залинував над містом суворий. Підій паніки своїм руслом...

Депутації Українів Львові, які з'явилися в перших дніх російської інвазії у полковника Шереметієва в цілі висадки експонатів українських інституцій, відповів тимчасовий військовий представник російської влади, що він супроти Українців буде керувати ся гуманітарними оплідами. Свого приєзжу він в значній частині додорожав — в кождій райі не переслідував української людності у Львові. Іого поведінка відповідала впрочів вчові сьогодня уже до сьогодні таємним розпорядкам російського правительства, призначеним для армії. Систематично і з широку складу ведені переслідування Українців рідше зачали ся аж тоді, коли у Львові утвердила ся цивільна адміністрація під кермою гр. Бобринського. Ся обставина не від-

Затоплено

БЕРЛІН (Тб.) Підводні лодки німецькі і союзников затопили на Середземному морю між відмінного непріятельського противника 12 пароплавів, 14 більших і 10 менших топливом на південні від Корфу швидкі французькі помічні кружки Гольо II, на якого покладі буде 200 моряків з ескадри, що ро бить служби коло Корфу та кількох офіцерів. Взято в полон чотирох сербських полковників, між ними одного команданта дивізії.

**СИЛА ДАЙТЕ
НА ФОНД ІМ. МИТР. А. ШЕПТИЦЬКОГО
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТІ**

Вісти з Українського Педагогічного Товариства.

Головна Управа У. П. Т. відбула дні 30. серпня своє перше засідання. На днівній порядку стояли дві важні справи: справа наших приватних гімназій та справа народного шкільництва у Львові. Тому що, як відомо, Красний Союз Шкільний не відновив до тепер своє діяльність. У. П. Т. склою обставин перейміло на себе за посередництвом своїх кружків велене наших приватних середніх шкіл. В 1916—17 р. були створені 2 приватні гімназії, а се в Долині та Яворові. Принято до відома, що влісся до сих гімназій на новій шкільній рік якже відбуваються ся. Освобождение від російської окупації значної частини Східної Галичини та відсунене багато літ дальніше на схід привело таємно Товариство поробити заходи в справі відновлення нашого шкільництва у відбитій частині краю. В першій мірі предметом наради Головної Управи було реактивовані приватні гімназії в Рогатині. На основі авіту о. пароха Кудрика з Рогатиня, з якою слідує, що гімназіальний будинок лишиється ненарушенім, а тільки внутрішня обстановка та уряджені знарядді, ухвалено гімназію в Рогатині відкрити в як найкоротшим часом, та прано до відома, що проф. др. Лукіянович, який був в минулім році рекомендований з війська від сняття управи гімназії в Рогатині, вийшов таємно до Рогатини, щоби там на місці провідніти обставини. Що до інших гімназій, які існували дійвіше на недавно відбитій території, Товариство поки що жде на поправу комунікаційних відносин і на інформації та ініціативу зі сторони місцевих чинників.

В справі національного народного шкільництва у Львові Головна Управа сконстатувала в ідловленні дуже гарний розвиток наших народних шкіл у Львові за час війни. Хоч школи се не користують зінкою під час війни зі сторони держави ачі краю, а управа міста признала на 4 поодинокими кружками У. П. Т. удержувані школи всіго на все разом 2,000 К., то все таї школи ті удержані з ласу супільноти розвива-

ніла — річ природна — певного ефекту як ефекту зараз в перших дніх Екс митрополита, за котрим наступило в короткім часі зрешті відкриття на сроті чотирех місцевих місцевих Лісковацького. Екс митрополита, до реєстрації і по незвичайно досі рожеві з російськими військовими властями генерального штабу у Бібрці, випущено на свободу. Не застражений непріємним випадком, як гідний представляє католицької церкви, від Екса митрополита свою лімію діяльне, по бояч ся природно в продовідніці, і та в присутності російських офіцієрів, відносити висніть католицької церкви на православною. Російські уважали се за провокацію, сухачи такий виступ в нашого становища, та заражали под «ультрістичним» митрополигом поліційний нагляд. Населені факти, як і пайдені в убіждачих митрополичих доказах документів спричинали винесені арештовані, а сим разом і вилевені Екс митрополита до Росії.

Захочений о. Дзеровичем підіздати відомість, який в останніх часах свого під час війни, можна було бачити вірганізм, що уже відійде якого в другій з третіх днів випущено на свободу зараз по першій зрешті

Екс митрополита застав і тоді у звіті на звіті гарнім, бадьорим настрою. З розміром, яким він, можна було бачити вірганізм, що уже відійде якого в другій з третіх днів випущено на свободу зараз по першій зрешті

ПРАВДИВІ
ЛІТУРГІЧНІ
ПРИРОДНІ

ВІНА

Самороднєр . . .
Самороднєр старий

вночі си дуже гарно, вискують з кожним днем на фрекені, та здобули собі симпатії і признання львівських Українців. Школа ім. Григорія є принесена сего року з огляду на переважні перемінити ся на авт окремі школи — мужеську і жіночу. Школа ся одержала яке право прилюдності. Школи ім. Кор. Данила отвірається ся на біжущий шкільний рік вже з друге повна 4-класова школа та ожидані позагідження подані о признанні її права прилюдності. Школи ім. Шевченка, та ім. князя Льва отворюють в сім році вже трету класу. Головна Управа по порозумінню зі старшинами кружків іменувала управителями школ: мужеської ім. Б. Грінченка (по результаті вельми заслуженого п. Михайла Сія) та п. Стефана Петрова, жіночої ім. Б. Грінченка та Софію Олеськівну, а школи ім. Шевченка п. Іванну Ярославівну. Як нові школи учительські іменовані п. Ольгу Геринову чану та п. Стефанію Тишківну (провідницю). Щоби дати зможу некваліфікованим силам учительським, заняття в приватних школах у Львові, виската право дававши кваліфікаційного заслуни, рішено на будуче приділяти їх по змозі до тих школ, що мають право прилюдності.

З інших справ належить згадати, що Головна Управа признала Товариству какаційних осель підмогу в квоті 250 К. Внесення проф. Янкевича о старовес Фрелівського курсу Головна Управа поано не порушла в огляді на недостачу потрібного льготилю. В. П.

Принято укоїнської віденської колонії в честь митрополита Шептицького.

(Телеграма Українського Бюро в Відні.)

Відень, 31. серпня 1917.

В четвер, 30. с. м., устроїла українська віденська колонія в преставниці Гофнера прияте в честь митр. Шептицького. Від української віденської колонії промовляв радник двору Каранович, від парламентарів послів д-р Петрушевич, від УСС. Коссак, від середніх школ директор д-р Сабат, від народних школ директор Кабаровський. Митрополит відповідав дезаву.

Організоване українського правительства.

Українська конституція.

КІЇВ (Укр. бюро). На основі нової української конституції всі закони, розпорядки і рішення Центральної Ради мають бути оповіщені в українській мові, в крім того мають бути видані в російській, жидівській і польській мові. Незавдано буде входити "Вістник України" орган Генерального Секретаріату.

Центральне правительство українське має складати ся з 14 генеральних секретарів. Утворені будуть отсі секретаріати: для справ внутрішніх, скарбу, війни, виживлення, рільництва, справедливості, просвіти, торговлі,

шілком віддана свому духовному покликанню, продумав уже і план на будуче. Як артисти о повідів мені Експ. митрополит свої вражені з дороги в Бібрку на які складалися сі міні і рані ефекти серед незвичайно мальовничого і ріжкоманітного скруження російської армії, заставаючи при тім, що в Бібрці дехто із Галичин зачав відносити ся до нього, арештованого, в меншо пошаною ніж давнійше. Вражіас робили на мені митрополит в Бібрмі вірні в церкви при міріванні, де богато із них відносило не сміло, але з великою пошаною для Його осої би очі в гору з тихи шевелюти: "Ох, ми уже пропали". По оповіданню про те, що по баланси на подібні теми привадзувався Експ. митрополит на хвильку і сказав до мене: "Від тепер я уже не буду піде експонувати ся в українських справах", — та попрості мене закомуїкнути до Його постанови нашій громаді, що я й зараз на другий день зробив.

Незадовго по моїй війті зачади ся грізі хвилі для Експ. митрополита, які закінчилися якже шікотивим ізольованем Його особи від мешканців Львова, а вкінці наступило виснене. Прощаючи ся на дорожніх собі "Святим Юром", мав Експ. митрополит в якості ще раз глянути на дороге собі місце, на скільки мені відомо, без надії повернути люді коди небудуть..

Іван Труш.

К 6'70 за 1 л. ліко Стрий можна вже замовляти
К 7'50 - в посередницю -

Народної Торговлі Львів

Половина
належності
при замовленні
реала побезна.

промислу, національності, почт і телеграфії, праці і комуникації. Крім того в центральній правителстві будуть утворені ще два уряди: генерального контролюра і генерального писає ряанцелярії.

Конституція має 21 параграфів.

Справа просвіти.

СТОКГОЛЬМ (Укр. бюро). Київський кореспондент Українського Бюро доносить:

Генеральний Секретаріат іменував вже перших комісарів для організації шкільництва на провінції. Всі комісарі української народності.

Добровільні батальони для „Визволення України“.

СТОКГОЛЬМ (Укр. бюро). В Київі заходяться нещасну біля організації більшого числа батальонів, зможених з добровольцями, які мають називати ся батальонами „для визволення України“. Два батальони творяться в Київі, один в Чернігові, а один в Ромаданії „полтавської губернії“.

8-ГО ВЕРЕСНЯ 1917.

здержуємо висилку „Діла“ без виніку всім тим, що до того часу не надішлють передплати.

НОВИНКИ.

Львів, 1. віресня

Приїзд митр. Шептицького до Львова. Комітет для привітання митр. Шептицького у Львові повідомляє, що митрополит відіздіть з Відня в неділю 9 с. м. в год 9:45 вечором і прибуде до Львова в понеділок 10. с. м. о год. 1:45 по полуночі.

Повертається відхилені віденські днівники „Ach! Uhr!“ доносить, що супроти відбиття східної Галичини, правительство задумус відослати в родинні сторони виселенців від більшої околиць. В той спосіб правительство бажає позабути ся жури за проживлене великих тaborів для веселення в ім'я юнів та чеських країв.

Педагогічна нарада. В середу 5. вересня с. р. о год. 5 по пол. відбудеться в школі У. П. Т. вул. Мокицького ч. 12 на I. повер. велика нарада наших учителівських і педагогічних груп в справі збільшення, унормування і зрейомовання фрекенії нашої шкільної молодіжі для українських львівських школ, особливож в справі заповіні достаточної фрекенії для першої класи відповідної, окрім жіночої, а окрім жіночої при школі ім. Маркіана Шашкевича. На сюю нараду просить Головна Управа Українського Педагогічного Товариства в ім'я національної карності точно явити всіх наших управителів школ, катихітів, усіх приятелів і добродіїв нашої молодіжі, родичів і дітей і жіночої товариства „Союз Українок“, „Українську Захоронку“ і „Відзакійні Осели“.

— 264 828-82 К. винесив „фонд ім. митроп. Андрея гр. Шептицького для укр. сиріт“ в дінь 31. серпня с. р. Просимо дуже всіх земляків, що займаються зі збрікою жертв мають сюю зім'ю, щоби зволили нашістіти на адресу тов. „Дністер“ у Львові (еклад. книж. ч. 10.300) відвороти всю готівку, яку до тепер привезли; ходить о те, щоби сюю суму заокруглити ще на 10000 К.— Е. митрополита бедай до 300.000 К.— За Секцію живого пам'ятника: в наст. о. Вас. Лициняк.

— Український Жіночий Комітет помочі раніх жовнів у Відні складає отсік Від. послови Миколи Васильковиши по всій за дар 300 К. на цілі Товариства.— За комітет: Наталка Ярошівська, О. Стефанівичева.

— Управу краєвого суду казначея у Львові обявив після уступлення радиців двору Кільчана садник високого суду краєвого п. Тадея Рибіцький.

— Повертається з полону. Одержано таку депешу в Відні: Олена Степанівна вініджає в Лайтмеріц до Коша У. С. С.

— Створюється Комітет для розмежування нової Експ. Митрополита з Секцією „Живого Пам'ятника в Угнові“ просту похибку, яка відбула в другому листку „Золотої книги“ (додат. к до „Діла“ ч. 196, з дія 22 серпня 1917 р.), що суму 1.100 К. на фонд сиріт вислав Комітет, а не о. Н. Тисович, в котрій то Комітет о. Н. Тисович є лише касиром Суму що для сиріт прибавив Комітет, а о. Тисович лише перенів.— За Комітет: Стефанія Доротинська.

на Волинські школи

„Північна школа“.

На необхідну потребу таєжина 25 українських школ на Волині, які супроти османських полів тим покоїв і піднімаші для української праці, конечні як найкорінні і найбільші жертви.

Мужеві офіцери 9 полку в Журавицях 35 К (Діло) — Володимир Цегельський 10 К: поручника Михайла Шумела Allg. Krankenhaus, поручника Янєльєвського 14 поручника Миколи Соколовського пол. піс. 638, поручника Оміла Ольшанецького в Городку Яблін. — Володимир Дорошенко Львів 10 К. — Гарасимович Роман уч. VIII. кл. гімн. в Млинах 5 К: Масюківну Юлію уч. VIII. кл. гімн. в Яворові, Кохановську Івасю уч. VIII. кл. гімн. в Краківці, Шульчу Теодора учін. боєць в Дмитровичах, Телена Інна уч. VIII. кл. гімн. в Рогідні, Колєя Вісія одн. ох. 89 п. п. в Рищеві. — Теофіль Татарський пол. почт. 645, 12 К. 50 к. Володимира Татарського поруч. 10 полк. Вікту Б. хмара.

Дрогобич, Юліана Педдинського канд. ногар. Дрогобич, Юлію Бен Улично, Осипа Татарського Відень XX. — Кароліна Яцівна Старий Самбір 2 К: Анастазію Овадову, Нусю Добринську, Ольду Караутівну, Владисю Плещичану, Маню Волосянську всіх зі Старого Самбора.

С П О З І О Т Н Е.

Недія, 2. вересня 1917.

Ніч: греко-кат.: З. Н. по С. — римо-кат.: 14. Н. по З.

Захтра: греко-кат.: Тадея пп. — римо-кат. Бреїслава.

Позаквіт: греко-кат.: Агатоміка п. — римо-кат.: Романа пп.

— В справі привітання митрополіта А. гр. Шептицького просимо відпоручників всіх українських «красивих і місцевих» товариства та комітетів у Львові, академічної молодіжі, учительських зборів українських гімназій та школ ре місничих і робітничих організацій та церковних братств, щоби звілися в сюю неділю 2. вересня с. р. на нараду в майдані муз. тог. ім. М. Лисенка, тул. Шашкевича ч. 5. III. поз. о б год. вечором. Впорядчики подадуть до відома на чорк розставки учасників при повітганні.

— В рогатинській гімназії візни Іспити відбудуться між 15. і 20. вересня.

— 1000 К. на „Фонд ім. митроп. А. гр. Шептицького для укр. сиріт“ зложив о. Вас. Мисик, зарох в Ваньковій, як подяку Богу за те, що серед воєнної хуртовини ухоронив Його від тієї долі, яку довелось перебути тисячам з поміж нашого народу; що квоту зlossenі за час в Івані і весь сей доборок жертвував великуденно на ратування українських сиріт. — За Секцію живого пам'ятника у Львові: в здат. о. В. Лициняк.

— Від члена „Покрівлюючої Станиці“ повідомляємо, що засідання відбудеться ся дія 3. IX. 1917 р. о 5 год. вечором вул. Блажарська ч. 11/11. Справи нагілі, о численній участи просить Відділ.

— Українці! Миємо від школи звістій доціл на отворене двох українських виділових міських школ: одної для хлопців, а одної для дівчат — в полученні в народними школами ім. М. Шашкевича при вул. Скарбівській ч. 26. В біжучим школи роз'яснюють обі їх хлопці виділові. Відмін до всіх 4-х класів народних і до 1-шої виділової так для хлопців, як і для дівчат відбуваються ся як до виділовими. Українці всії станові! Не вагайтеся відповісти своїх синів і доньок до своєї рідної школи, де вони найдуть відрізну науку, школу орку і теплі серця учительського Збору, а в разі потреби і маєтків підмогу. Хто лиши я: і чим може, при чиніться коєнно до під часів фрекенії відівданіх школах, особливо в класах дівочих. Довід будучість тих школ зависить лише від фрекенії.

